

φίλε τέκνον, ἐκ Βαλῆς Εὐδίου
φρονύκλιος ἀποσυμβόλου

ἔλαβον καὶ ἐκ ἀπὸ 25. τοῦ λίξαντος μηνὸς ἐπιστολὴν
 σου. καὶ ὡς δὲ πέντε ἔαβον τὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας
 ἀποσταλείσαν ἐπιστολὴν μου καὶ ἰὰ ἱερῆς μετ' αὐτῆς οὐρα
 πορεύσας τελευτῶν. Λάβε σήμερον καὶ ἄλλην δὴ
 (τῇ δὲ δουλίας τὸ ἔσχατον φέρον ἔμεινε περ' ἐμοὶ
 χάριτον, ὡς μοι εὐδοξίαν ἐπαγορεύσας. ἀποσταλείσα δὲ
 καὶ ἰὸ το φιλὴ καὶ τοῦ λοιποῦ ἀπεσὺν τελευτῶν, ὡς δὲ
 οὐδ' ἔστιν ἀλμοσυνοί) Ἡ ἡμετέρα καὶ ἰὸ ἱερῆς
 τὴν ὁρμὴν περὶ τῆς σοίχου διανομήσεως τόμος πρὸς
 σοὶ ἀπογράφου. καὶ πύργου ἀλλὰ ἀντ' αὐτῶν, καὶ
 ἰαὺτα μετ' ὅλων. πρὸς δὲ ἰὸ λοιπὴ τῆς ἐπιστολῆς.
 τί δὲ εἴποιμι; φιλὴ καὶ ἰὸ τοῦ εἰκονομαχικοῦ αἵματος
 χεῖρονα. Ἐδάκρυσα καὶ μίσον ἤλγησε τὴν καρδίαν.
 καὶ περιμένω θούδον ἢ γένουσαν ἵνα πόδα βαλῶσαν
 δίκην. Ὡς δὲ ἀναγινώσκων ἔπαδον καὶ ἡ πόδα
ὁμοιον ἰὸ τοῦ φαρμακίδου, ἢ ἀγαπητοῦ γενοῦ, ὡς ἐν τῇ
ἐκτὸς δακρυόεντος γενοῦ, ἢ δακρυόεντος αἵφνης ἀπο-
βαλῇ, ἐν ὅτ' ἰὸ τοῦ τρογικῶν ἀνέγνω καὶ ἰὸ τοῦ διανο-
μήσεως τῆς πενυργιότητος. Ἦτο χερσίνους ἐπὶ τῆς μέσης
 σου παρρησίαν. Ἀλλὰ μὴ χειρόδρα! ἡ παροιμία
 φησὶ. Σὺ δὲ μοι κοίνωσον καὶ ἰὸ λοιπὴ.
 καὶ ἰὸ ἐπιγράμματα τῶν δύο μόνον (τὸ δὲ τὸ ἰὸ το
 τί ἔχρη προαίτη;) καὶ μάστιχα τὸ ἔσχατον, καὶ δὲ
 καὶ ἰὸ τοῦ δουλίου τοῦ δύο πρώτον. Καταφύξιν τὸν ἀγλα-
φωλον ἀγαθόν. ἤρτοι μοι καὶ μέγε ὁ καλὸς αὐτῆς προ-
 λογοί. τὸ δὲ ἐπὶ τῇ προαίτη ἀνδρὶ. καὶ τὸ ἢ βίβλος ἀνέκτου
 ξένου πρὸς εὐδοξίαν μου ἢ ἐν τῇ καὶ κοινῇ. πρὸς τὴν δὲ
 οὐρανὴν καὶ χεῖρε.